

profesoři Storch, Reinsberg, Chytil, Pelnář, Kuffner, minist. rada Janota.

Dojímavě působí dopis profesora Storch a, milovaného učitele zesnulého; praví v něm o svém žáku a nástupci:

»Úmrtím, ač bohužel již od nějaké doby očekávaným, ale přece tak bolestně překvapujícím, vynikajícího svého člena, profesora dra Josefa Prušáka utrpěl slavný profesorský sbor těžkou ztrátu, s kterouž si dovoľuji vysloviti nejhlubší a nejvřelejší soustrast. Ztrácí v zesnulém slavný sbor profesorský důmyslného a neúnavného vědeckého pracovníka, vzorného akademického učitele a kolegu zvláště milého a dobrého. A ztrácí jej v době, kdy zesnulý byl v stálém, k nejvyšším metám spějícím vzestupu v činnosti svého povolání, kteréž se oddával s láskou a nadšením a v níž neumdléval ani, když těžká a dlouho trvající choroba podlamovala jeho síly, až jej nyní zdolala nadobro. Vidouce před sebou veliké jeho dílo životní, s bolestí budeme vzpomínati, čeho ještě bychom byli mohli od velikého jeho nadání a jeho energie pracovní se nadíti!«

Dne 7. března 1921 zemřel archivář hlav. města Prahy Ph. a JUDr. Jos. Teige, nedosáhnuv 59. roku svého věku. Po odbytých studiích právnických věnoval se studiím palaeografickým a diplomatickým, stav se po předchozím působení ve Vídni a Římě úředníkem městského archivu pražského, kde se stal zdatnou oporou a pomocníkem býv. archiváře prof. Dr. J. Čelakovského a po jeho úmrtí jeho nástupcem. Literární činnost Teigeova v oboru jeho činnosti, vztahující se přirozeně na věci české, v první řadě pražské, jest velice rozsáhlá, nadmíru významna a po právu i náležitě oceněna. Též Právník děkuje zesnulému za mnohý literární příspěvek, zejména v době poslední (1919 str. 241, 1920 str. 244) v oboru české historie právní. Všestranná jeho odborná činnost literární a ušlechtilá a vlídná povaha zachová mu trvalou paměť u všech, kdož znali jeho vědeckou činnost nebo se s ním osobně stýkali. —

K reformě § 530 tr. z. Případ v 2. čísle uvedený řeší trestnost poněkud kasuisticky. Mnohem výstižněji dopřává se stíhati pachatele v německém trestním zákoně, jehož užívali i čeští soudcové na Hlučínsku, pokud jednalo se o činy spáchané před obzazením jeho. § 198 tr. z. pruského stanoví: »Navrhuje-li při vzájemných urážkách jedna strana, jest druhá strana povinna pod ztrátou svého práva podati návrh na potrestání nejpozději před ukončením řízení v první stolici; jest však k tomu oprávněna.